

Jak se fotí olympijské hry? Nervy na pochodu, mrznutí, hladovění, ale neskutečné zážitky a emoce!

19.1.2025 - Patrik Vacek | Česká olympijská

V prostorách Game on Gallery se aktuálně pořádá výstava fotografií z World Sport Photography Awards, která každoročně oceňuje nejlepší snímky z více než 40 různých sportů od nejvýznamnějších světových fotografů. Právě v těchto inspirativních kulisách se konala debata Jak se fotí olympijské hry s trojicí renomovaných českých fotografů. „Řadu jejich snímků všichni znáte a nyní poznáte i tvář a příběh jejich tvůrců i jak jejich ikonické fotky vznikly,“ uvítal návštěvníky besedy Alexandr Kliment, předseda České olympijské akademie.

O nezapomenutelných zážitcích začal jako první vyprávět fotograf České tiskové kanceláře Roman Vondrouš, který popsal, jak fotil například zlatý závod oštěpařky Barbory Špotákové na olympiádě v Pekingu 2008. „Byly to pro mě tehdy první hry. Olympijský stadion Ptačí hnízdo je obrovský a byl zaplněný desítkami tisíc lidí a stovkami fotografů, mezi kterými se mačkáte na foto pozicích. Bára tehdy házela o zlato, a já měl pouze při jednom z jejich finálových hodů šanci ji zachytit z bližší vzdálenosti. Jsou to velké nervy. Nepovede se vám dobře zaostřit, a nemáte nic,“ pousmál se Vondrouš, který je laureát mezinárodních fotografických soutěží World Press Photo, Pictures of the Year International, AIPS Sport Media Awards, Istanbul Photo Awards nebo Sony World Photography Awards.

Mezi sportovními fotografy působí jako jedna z mála žen Barbora Reichová. Přes deset let působila v deníku Sport a nyní je pět let fotografkou Českého olympijského výboru. Ani jako žena nemá žádné úlevy při velice náročné práci. „Mám to stejné jako všichni ostatní. Tahám na zádech dvacet kilo těžký batoh a nesu teleobjektiv se stativem hozený přes rameno. Pak se třeba musím vyškrábat do poloviny prudké sjezdovky, kde hodiny čekám na závodníka, kterého mám vyfotit. Pak se stane, že upadne v první části trati. Nemám pak ani jednu jeho fotku a musím se zase další hodiny dopravovat na jiné sportoviště a doufat, že tam budu mít větší štěstí,“ prozradila Reichová.

Na zimních olympijských hrách je nepřítelem fotografů i velká zima. „Třeba v Pekingu 2022 to bylo hodně kruté. Teploty se pohybovaly kolem mínus 20 stupňů a my jen stojíme a čekáme na průjezd závodníka,“ oklepal se při mrazivé vzpomínce Vondrouš. A další věc spojující všechny fotografie je i každodenní hlad. „Jsme pořád v terénu a nemáme čas se najíst. Bereme si tak s sebou tatranky nebo sušenky, ale kolikrát nemáme čas sníst ani to,“ řekla Reichová, která například na hrách v Riu 2016 zažila i velice nepříjemnou nehodu. „Řidič autobusu jel jak šílený a když to v plné rychlosti vzal přes retardér, tak jsme dostali pořádnou ránu do páteře. Musela jsem na vyšetření do nemocnice.“ Naštěstí nešlo o nic vážného a hned druhý den opět fotila, ale záda ji bolela ještě dlouho po návratu z Brazílie do Česka.

Z jiného pohledu představil návštěvníkům besedy olympijské hry fotograf Milan Jaroš. Od roku 2008 pracuje pro časopis Respekt a fotografuje napříč žánry v Česku, ale i ve světě. Za svou práci pro Respekt byl opakovaně oceněn na Czech Press Photo. Jeho úkolem je zachytit atmosféru olympiády mimo sportoviště. „Už v Londýně 2012 jsem fotil Český dům, kam denně přišly tisícovky fanoušků, ale i významných osobností. Slavily se tam pak i společně medaile. Jsou to úžasné vzpomínky na výjimečné momenty,“ uvedl Jaroš, jehož snímky se společně s fotkami Reichové a Vondrouše staly podkladem pro knihu Českého olympijského výboru Paříž 2024. „Kniha vznikala postupně během her

a fotil jsem podle zadání. Bára nebo Roman věděli, že budou fotit sportovce, ale já musel čekat na zadání nebo vymýšlet, co se do knihy bude nejvíce hodit z pohledu lifestylových fotek. Publikace pak měla křest hned týden po konci her.“

Všichni tři fotografové vyprávěli příběhy z olympiády skoro dvě hodiny. Debatu rozproudily i dotazy zvědavých návštěvníků. Besedu pak zakončila společná fotka všech účastníků.

<https://www.olympijskytym.cz/article/jak-se-foti-olympijske-hry-nervy-na-pochodu-mrznuti-hladoveni-ale-neskutečne-zazitky-a-emoce>